

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De similitudine creantis & creatæ Trinit. P. Q. R. S. T. V. X. Y

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

diuinit⁹ instituta quisquis viuaciter perspicit, & quam magnum sit in ea, vnde potest etiam semper terna immutabilisque natura recoli, conspici, concupisci, reminiscitur enim per memoriam, intuetur per intelligētiā, amplectitur per dilectionē, profecto reperit illius summæ Trinitatis imaginem.

Aug. lib. de

T. in. 15. ca.

20 paulo in-
ferius.

Quod in illa similitudine est dissimilitudo.

P
VERVNTAMEN caueat, ne hanc imaginē ab eadem Trinitate factam ita ei comparet, vt omni- no existime similem, sed potius in qualicunque i- sta similitudine, magnam quoque dissimilitudi- nem cernat.

Prima dissimilitudo.

Ex Exod. li-
35. cap. 22.

Q
QVOD breuiter ostēdi potest. Homo vnuſ per ista tria meminit, intelligit, diligit: qui nec me- moria est, nec intelligētia, nec dilectio, sed hęc ha- bet. Vnus ergo homo est, qui habet hęc tria, non ipse est hęc tria. In illius vero summæ simplicitate nature, quę Deus est, quamuis vnuſ sit Deus, tamē tres personæ sunt, pater & filius & Spiritus sanctus; & hęc tres personæ sunt vnuſ Deus. Aliud est itaque Trinitas res ipsa, aliud imago Trinitatis in realia: propter quam imaginem etiam illud in quo sunt hęc tria, imago dicitur, scilicet homo. Sicut imago dicitur & tabula, & pictura quę est in ea, sed tabula nomine imaginis appellatur, propter pi- cturam quę est in ea.

Altera dissimilitudo.

Aug lib. 15.
cap. 23.

Ibid. infe-
rius.

Lib. 15. cap.
3 de Triu.

R V R S V Sista imago quę est homo habens illa tria, vna persona est: illa vero Trinitas nō vna per- sona est, sed tres personæ, pater filii, & filius patris, & Spiritus patris & filii. Itaq; in ista imagine Trin. nō hęc triavnuſ homo, sed vnius hominis sunt. In illa vero summa Trinitate, cuius hęc imago est: nō vnius Dei sunt illa tria, sed vnuſ Deus, & tres sunt illæ personæ, non vna persona. Illa enim tria non

non homo sunt, sed hominis sunt, vel in homine sunt. Sed nunquid possumus dicere, Trinitatē sic esse in Deo, ut aliquid Dei sit, nec ipsa sit Deus? Absit ut hoc credamus. Dicamus ergo in mente nostra imaginē Trinitatis, sed exiguum, & qualem cunq; esse: quæ summa Trinitatis ita gerit similitudinē, ut ex maxima parte sit dissimilis. Sciendū vero est quod hęc Trinitas mentis, ut ait Augustinus in 14. lib. de veritate, non propterea tantum imago Dei est, quia sui meminerit mens, & intelligit, ac diligit se; sed quia potest etiam meminisse, & intelligere, & amare illum à quo facta est.

*Alia assignatio Trinitatis in anima, scilicet
mens, notitia, amor.*

POTES T etiam alio modo aliisque nominibus distingui Trinitas in anima, quæ est imago illius summæ & ineffabilis Trinitatis. ut enim ait Aug. in nono lib. de Trinit. Mens, & notitia eius, & amor, tria quædam sunt. Mens enim nouit se, & amat se; nec amare se potest, nisi etiam nouerit se, Duo quædam sunt mens & notitia eius. Item duo quædam sunt mens & amor eius. Cum ergo se nouit mens & amat se, manet Trinitas, scilicet mens, amor, & notitia. Mens autem hic accipitur nō pro anima, sed pro eo quod in anima excellētius est.

Hęc autem tria cum sint distincta à se inuicem, dicuntur tamen, esse vnum: quia in animo substantialiter existunt.

Quia mens, vice patris: notitia, filii: amor Spiritus sancti accipitur.

ET est ipsa mēs quasi parēs, & notitia eius quasi proles eius. Mens enim cū se cognoscit, notitiam sui gignit, & est sola parens suar notitiæ. Tertius est amor, qui de ipsa mente & notitia procedit, dum fersus. mens cognoscit se & diligit se. non enim posset se diligere, nisi cognosceret se. Amor etiam placitam

B 5 prolem,

*Aug. c. 4. 5. 3.
c. 4. 5. lib.
de Trin 15.
cap. 7.*

prolem, id est, notitiam suam: & ita amor quidam complexus est parentis & prolis.

*Quod non est minor mente notitia, nec amor
utroque.*

*Aug. lib. 9.
in fine.*

NEC minor proles parente, dum tantum se nouit mens, quanta est: nec minor est amor parentis & prole, id est, mente & notitia, dum tantum se diligit mens, quantum se nouit & quanta est.

Quod hec tria in se ipsis sunt.

*Ex eodem
li. 8. ca. 5.*

SVNT etiam haec singula in se ipsis: quia & mens amans in amore est, & amor in amantis notitia, & notitia in mente noscente est. Ecce in his tribus qualemque vestigium Trinitatis appetet,

Quonodo mens per ista proficit ad intelligendū Deum.

*Ex c. 12. li. 9.
de tr. n.
Aug.*

MENS itaque rationalis considerans haec tria, & illam unam essentiam in qua ista sunt, extendit se ad contemplationem creatoris: & videt unitatem in Trinitate, & Trinitatem in unitate. Intelligit enim unum Deum esse, unam essentiam, unum principium. Intelligit enim, quia si duo essent, vel uterque insufficiens esset, vel aliter superflueret: quia si aliquid deesset unius, haberet alter, non esset ibi summa perfectio. Si vero nihil unius deesset, non habaret alter, cum in uno esset omnia alter superflueret. Intellexit ergo unum esse Deum omnium auctorem: & vidit quia absque sapientia non sit, quasi res fatua, & ideo intellexit eum habere sapientiam, quae ab ipso genita est: & quia sapientiam suam diligit, intellexit etiam ibi esse amorem.

Hic de summa Trinitatis unitate.

*Aug. li. 9.
Cap. 1.*

QVAPROPTER iuxta ipsam considerationem, ut ait Aug. in IX. lib. de Trinit. credamus patrem, & filium & spiritum sanctum unum esse Deum, unius se creaturarum conditorem & rectorem, nec patrem esse filium, nec spiritum sanctum vel parrem esse, vel filium. sed Trinitatem relatarum ad inuicem perso-